

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/110/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015201346
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7015201346.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: Nemocnica Košice - Šaca, a. s., 1. súkromná nemocnica, Lúčna 57, Košice - Šaca, zastúpeného AKFU LEGAL, s. r. o., Havlíčkova 11A, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Bratislava, Želova 2, v konaní o žalobe na preskúmanie rozhodnutia predsedníčky žalovaného č. ZS 802/00006/2014/R z 29.05.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/141/2015-89 z 20.04.2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/141/2015-89 z 20.04.2017 m e n í tak, že rozhodnutie predsedníčky žalovaného č. ZS 802/00006/2014/R z 29.05.2015 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania a kasačného konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/141/2015-89 z 20.04.2017 zamietol žalobu proti rozhodnutiu predsedníčky žalovaného č. ZS 802/00006/2014/R z 29.05.2015. Napadnutým rozhodnutím bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Košice č. ZS 802/00006/2014 o uložení pokuty vo výške 500,- eur za porušenie povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách, súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z. z.“) pacientovi T. T. G., nar. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody, Budovateľská 1, Košice - Šaca (ďalej aj „pacient“). Nesprávne poskytnutá zdravotná starostlivosť spočívala v tom, že vzhľadom na objektívny nález poklesu vnútroočného tlaku vľavo pri vyšetrení pacienta dňa 13.03.2013 malo byť kontrolné očné vyšetrenie odporúčané v kratšom časovom intervale (7-14 dní).

2. Krajský súd dôvodil tým, že z administratívneho spisu žalovaného bolo zistené, že pacient absolvoval

dňa 15.01.2013 vo Fakultnej nemocnici Trenčín plánovaný operačný výkon „Extractio cataractae intracapsularis“ pre dokumentovanú „cataracta sen. scutellaris o. sin“. Pacientovi bola odporučená kontrola oftalmológom o mesiac - vybratie stehov. Kontrolné oftalmologické vyšetrenie pacient absolvoval dňa 14.02.2013 a dňa 13.03.2013 na očnej ambulancii očné oddelenia žalobcu a podľa záznamu zdravotnej dokumentácie bol pacient bez ťažkostí. S odstupom cca dvoch mesiacov, dňa 10.05.2013 pacient absolvoval kontrolné očné vyšetrenie na očnom oddelení Fakultnej nemocnice Trenčín s nálezom endoftalmitídy ľavého oka, boli mu nasadené širokospektrálne antibiotiká a kortikoidy. Pri kontrole dňa 13.05.2013 bolo skonštatované „amotio retinae OS, stav po endoftalmitíde OS, Afakia OS a odporučené operačné riešenie“. Operačný výkon na ľavom oku bol zrealizovaný dňa 20.05.2013 so záverom: „Totálna amócia retiny OS S pvr - INOPERAB. Stav bez možnosti zlepšenia funkcie oka. Afakia OS“. Kontrolné vyšetrenia po druhej operácii ľavého oka na očnej ambulancii žalobcu absolvoval pacient v termínoch 12.06.2013, 25.06.2013 a 19.09.2013. Objektívne bola popisovaná takmer totálna trakčná amócia, kanita sklovca bola vyplnená silikónovým olejom. Stav na ľavom oku bol hodnotený ako inoperabilný. Prvostupňový správny orgán si počas výkonu dohľadu zaobstaral zdravotnú dokumentáciu pacienta, vyjadrenie žalobcu a odborné stanovisko prof. MUDr. L. U., CSc., odborníka z medicínskeho odboru oftalmológia, ktorý bol do výkonu dohľadu prizvaný podľa § 43 zákona č. 581/2004 Z. z.. Zo stanoviska konzultanta vyplynulo, že pri vyšetrení pacienta u žalobcu 13.03.2013 sa zistila hypotonia ľavého oka, čo je neklamným znamením, že v oku sa niečo deje (vnútroočný zápal alebo odlúpenie sietnice) a pacientovi mala byť doporučená kontrola v Trenčíne. Konzultant dospel k záveru, že došlo k pochybeniu v poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi. Žalobca v rozkladovom konaní doručil žalovanému znalecký posudok č. 6/2015 z 27.04.2015 vypracovaný MUDr. G. P., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie oftalmológia - očné lekárstvo. Znalec uviedol, že vzhľadom na očný nález bol termín nasledujúcej kontroly o dva mesiace stanovený správne, i keď na hornej hranici. Súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správny orgán rozhodol vecne správne, na základe dostatočného zistenia skutkového stavu, za použitia správnej právnej úvahy, a ani správne konanie netrpí takou vadou, ktorá by mohla mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. K námietke nezistenia skutkového stavu veci a následného nevyvedenia správneho právneho názoru súd poukázal na to, že zásada materiálnej pravdy nemá v právnej úprave absolútny charakter, to znamená správne orgány nemajú povinnosť zistiť všetku a absolútnu pravdu, ale stav majú zistiť „len“ spoľahlivo, teda tak, aby bolo možné riadne, včas a spravodlivo rozhodnúť (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Szd/1/2013 z 23.01.2014). Súd dospel k záveru, že úvaha žalovaného nevybočila z medzi a hľadísk ustanovených zákonom, a jeho skutkové závery sú v súlade s vykonanými dôkazmi. Žalovaný konkrétne odôvodnil, v čom spočívalo porušenie povinností žalobcu, a z akého dôvodu sú jeho skutkové závery zhodné so stanoviskom prof. MUDr. L. U., CSc. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol dôvody, pre ktoré sa nestotožnil so znaleckým posudkom, keďže znalec predovšetkým skúmal príčinu poklesu vnútroočného tlaku v ľavom oku pacienta, čo v preskúmvanom prípade nebolo predmetom správneho konania, ani výkonu dohľadu. V danom prípade je rozhodujúce, že neskoré objednanie pacienta na kontrolné vyšetrenie vzhľadom na jeho diagnózu, bol postup non lege artis, ktorým žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z.. Aj podľa názoru súdu potreba skoršieho objednania pacienta a včasnejšie sledovanie vývoja vnútroočného tlaku nepriamo potvrdzuje znalec, ktorý v závere znaleckého posudku síce konštatoval, že termín bol určený správne, i keď „na hornej hranici“. Žalobnú námietku ohľadom zloženia osobitnej komisie, ktorá sa podľa tvrdenia žalobcu mala vyjadrovať k uloženiu pokuty, nepovažuje súd za právne významnú, pretože z obsahu spisu, ani z obsahu rozhodnutí žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa nevyplýva, že by táto komisia mala rozhodovaciu právomoc. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná, a preto je potrebné zamietnuť ju.

3. Proti uvedenému rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca, ktorý má za to, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Krajský súd nebral do úvahy, resp. nedostatočne zdôvodnil, prečo bola napriek skutočnosti, že ani určenie skoršieho očného vyšetrenia by nerozpoznalo odlúpenie sietnice a nemalo by žiaden vplyv na realizáciu operačného zákroku, prípadne na zabránenie poškodeniu zdravia pacienta, uložená pokuta za nesprávne poskytnutie zdravotnej starostlivosti. Ani krajský súd nezohľadnil skutočnosť, že neexistuje žiadny všeobecne uznávaný štandard, ktorý by určoval povinnosť stanoviť

kontrolu tak, ako uvádza žalovaný. Ani krajský súd sa podľa názoru žalobcu dostatočne nevysporiadal s tvrdením znalca, že vzhľadom na očný nález bol termín nasledujúcej kontroly stanovený správne. V správnom konaní vyvodil žalovaný svoje skutkové závery zo stanoviska prof. MUDr. L. U., CSc. a nevyžiadal si odborné stanovisko od žiadneho iného odborníka napriek tomu, že mal k dispozícii dva protichodné odborné názory. Žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžp/6/2011 z 28.03.2012, podľa ktorého ak medzi dôkazy hodnotené správnym orgánom patrí aj znalecký posudok, ktorého vypracovanie bolo potrebné na účely odborného posúdenia skutočností dôležitých pre rozhodnutie správneho orgánu, potom zásada voľného hodnotenia dôkazov sa uplatní obmedzene. Správny orgán preto nemôže znalecký posudok označiť za nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočností z odbornej stránky. Žalobca namietal, že ani skoršia prehliadka by neodhalila odlúpenie sietnice u pacienta. Krajský súd nepostupoval správne, ak túto námietku neakceptoval bez toho, aby riadne zdôvodnil tento svoj názor. Poukaz na chronologický priebeh zdravotného stavu pacienta nemal byť chápaný ako preukazovanie príčiny vzniku odlúpenia sietnice u pacienta, ale mal mať podporný charakter k tvrdeniu, že okrem toho, že v rozhodnom čase zdravotný stav pacienta neudával dôvod na stanovenie kontroly v skoršom intervale, odlúpenie očnej sietnice by nebolo možné odhaliť ani skorším termínom kontroly. Žalobca tiež zdôrazňuje, že správny orgán ani krajský súd sa dostatočne nevysporiadal so znaleckým posudkom č. 6/2015, vypracovaným MUDr. G. P. a ktorý konštatuje, že zo strany žalobcu nedošlo k pochybeniu, keď stanovil termín kontroly o dva mesiace. Žalobca má za to, že odôvodnenie rozsudku pokiaľ ide o námietku nedostatočného vysporiadania sa so znaleckým posudkom je nedostatočné, pričom súd sa iba pridržal tvrdení správneho orgánu, čo je pre presvedčivosť záverov súdu nedostatočné. Žalobca má tiež za to, že krajský súd sa vôbec nevysporiadal s jeho argumentami a vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu v prejednávanej veci a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného č. ZS 802/00006/2014/R z 29.05.2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

4. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že nikdy nekonštatoval príčinnú súvislosť medzi zisteným nedostatkom u žalobcu a poškodením zdravia pacienta. Otázka príčinnej súvislosti nie je zákonnou podmienkou pre konštatovanie správnosti, resp. nesprávosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Uvádza tiež, že v druhostupňovom rozhodnutí jasne a zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré sa nestotožnil so znaleckým posudkom, keďže znalec sa zaoberal príčinou poklesu vnútroočného tlaku, čo nebolo predmetom dohľadu ani správneho konania. Vo veci znaleckého posudku žalovaný považuje za potrebné poukázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Szd/2/2013 z 27.05.2015, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že nevyužitie práva účastníka podať námietku v stanovenej lehote malo za následok ukončenie dohľadu (§ 47 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z.) márnym uplynutím lehoty určenej podľa § 45 ods. 2 písm. c/ zákona č. 581/2004 Z. z. s výsledkom, že porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. bolo zistené. Poskytovateľ zdravotnej starostlivosti sa preto po márnom uplynutí lehoty na podanie námietok proti protokolu už nemôže účinne brániť proti zisteniam porušenia jeho povinnosti. Vzhľadom na uvedený rozsudok žalovaný zastáva názor, že žalobca mal právo všetky dôkazy uplatniť iba v procese dohľadu, najneskôr však v lehote určenej podľa § 45 ods. 2 zákona č. 581/2004 Z. z.. Po ukončení dohľadu sa žalobca nemôže účinne brániť predkladaním nových, resp. ďalších dôkazov. Z toho dôvodu je potrebné znalecký posudok č. 6/2015 považovať za irelevantný. V súvislosti s absenciou právnej normy, ktorá by žalobcovi ukladala konkrétne povinnosti pri liečbe pacienta žalovaný poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR 6Sžo/115/2015 z 26.04.2017. Žalovaný ďalej odmieta názor žalobcu, že ak žalobca nesúhlasí so stanoviskom prizvaného odborníka, je povinnosťou žalovaného zaobstarať si ďalšie stanovisko iného odborníka z príslušného odboru. Platné právne predpisy nevyklúčujú, aby sa skutkové zistenia žalovaného opreli aj o názor len jedného prizvaného odborníka. V procese výkonu dohľadu ani v správnom konaní žalobca proti prof. MUDr. L. U., CSc. nevzniesol námietku zaujatosti, nespochybnil jeho odbornú erudovanosť a neuviedol žiadne iné skutočnosti, ktoré by vyvrátili jeho odborné stanoviská. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

5. K vyjadreniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca, v ktorom zopakoval podstatu sťažnostných bodov.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 492 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/141/2015z 20.04.2017 je potrebné zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 2 SSP.

7. Podľa § 1 písm. d/ bod 2. zákona č. 581/2004 Z. z. tento zákon ustanovuje dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorým je dohľad nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

8. Podľa § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z. úrad v rámci výkonu dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou vykonáva dohľad na dialku nad zdravotnými poisťovňami, platiteľmi poistného, poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, poistencami a inými osobami, ktorým osobitný predpis ukladá povinnosti.

9. Podľa § 50 ods. 2 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z. ak úrad pri výkone dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zistí, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, lebo ak úrad zistí porušenie povinností ustanovených v § 46 ods. 1 podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu (§ 64 ods. 2).

10. Podľa § 43 ods. 5 zákona č. 581/2004 Z. z. podkladom na výkon dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou a na výkon kontroly správneho poskytovania zdravotnej starostlivosti je zdravotná dokumentácia vedená podľa osobitného zákona. 61aa) Podkladom na výkon dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou a podkladom na výkon kontroly správneho poskytovania zdravotnej starostlivosti je aj vyhodnocovanie elektronických zdravotných záznamov v elektronickej zdravotnej knižke osobou oprávnenou na výkon dohľadu v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom; 61ab) osoba oprávnená na výkon dohľadu prístupuje k elektronickým zdravotným záznamom prostredníctvom elektronického preukazu zdravotníckeho pracovníka. 61ac)

11. Podľa § 45 ods. 2 písm. c/ zákona č. 581/2004 Z. z. osoba oprávnená na výkon dohľadu je povinná vyhotoviť protokol o vykonanom dohľade (ďalej len „protokol“), doručiť dohliadanému subjektu jedno vyhotovenie tohto protokolu, určiť primeranú lehotu, najmenej tri pracovné dni, dohliadanému subjektu na predloženie písomných námietok k údajom uvedeným v protokole a preveriť opodstatnenosť písomných námietok.

12. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

13. Podľa § 3 ods. Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí.

14. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

15. Podľa § 34 ods. 4 Správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

16. Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

17. Podľa § 197 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania,

ktorým však nie je viazaný.

18. Podľa § 462 ods. 2 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

19. Žalobca v kasačnej sťažnosti ako aj počas celého konania pred krajským súdom namieta nedostatočné vysporiadanie sa žalovaného so znaleckým posudkom č. 6/2015, vypracovaným MUDr. G. P., pričom aj kasačný súd považuje tento sťažnostný bod za opodstatnený.

20. Tak krajský súd ako aj žalovaný sa snažia interpretovať znalecký posudok v priamom rozpore s jeho výslovným znením, vyjadreným v závere znaleckého posudku, a síce, že termín nasledujúcej kontroly vo veci pacienta T. T. G. bol stanovený správne. Pokiaľ MUDr. P. k uvedenému dodáva, že termín kontroly bol stanovený na hornej hranici prijateľného časového rozpätia, toto možno chápať ako upresnenie jeho vyjadrenia, nie však ako jeho faktické popretie.

21. Kasačný súd nespochybňuje legitimitu a postavenie konzultantov Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ako bola táto potvrdená aj v rozsudkoch č. k. 4Sžo/10/2008 z 26.02.2009 a č. k. 10Sžo/21/2014 z 15.04.2015, avšak poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej veci nebol skutkový stav nesporný. Správny orgán nemôže znalecký posudok označiť za nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočností z odbornej stránky, ako vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžp/6/2011, na ktorý poukazoval žalobca. Pokiaľ si odborné stanovisko konzultanta žalovaného a znalecký posudok vecne odporujú, bolo nevyhnutné vykonať ďalšie dokazovanie na odstránenie týchto rozporov, na čo Správny poriadok dáva žalovanému oprávnenie.

22. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že znalecký posudok je irelevantný z dôvodu, že nebol predložený v lehote na predloženie námietok k údajom uvedeným v protokole podľa § 45 ods. 2 písm. c/ zákona č. 581/2004 Z. z., kasačný súd uvádza, že právne závery rozsudku sp. zn. 9Szd/2/2013 z 27.05.2015 nie je možné použiť na prejednávanú vec, keďže ide o skutkovo rozdielne prípady. Zatiaľ čo v prípade 9Szd/2/2013 zostal žalobca počas dohľadu nečinný, ktorú svoju nečinnosť sa snažil zhojiť argumentáciou po skončení dohľadu v správnom konaní, čo je neprípustné, žalobca v prejednávanej veci využil svoje procesné oprávnenia. Proti protokolu o vykonanom dohľade podal námietky, ktorými sa žalovaný zaoberal, čiastočne ich uznal a porušenie povinnosti poskytovať zdravotnú starostlivosť správne tým, že vzhľadom na objektívny nález poklesu vnútroočného tlaku vľavo pri vyšetrení dňa 13.03.2013 malo byť kontrolné očné vyšetrenie odporúčané v kratšom časovom intervale, bolo ustálené až na základe výsledku preverenia opodstatnenosti námietok žalobcu. Nemožno teda povedať, že znalecký posudok č. 6/2015 vypracovaný MUDr. G. P. bol do konania predložený oneskorene.

23. Vzhľadom na uvedené dospel kasačný súd k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné podľa § 462 ods. 2 SSP zmeniť tak, že zruší rozhodnutie predsedníčky žalovaného č. ZS 802/00006/2014/R z 29.05.2015 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní žalovaný vykoná dokazovanie na odstránenie rozporov medzi odborným stanoviskom konzultanta žalovaného prof. MUDr. U., CSc. a znaleckým posudkom MUDr. P., zistí riadne skutkový stav veci a opätovne rozhodne.

24. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu dôvodne vynaložených trovkonania pred krajským súdom ako aj kasačného konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

25. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.